

זמן רוטרי

ירחון מועדון רוטרי כפר סבא

נובמבר 2023

עריכה: חיה ויעקב קנטרוביץ

דבר העורכים

חברות וחברים יקרים!

אנחנו בוכים. האויב הפתיע אותנו ופגע בנו קשות. ללא הבחנה חטף עוללים וקשישים, גברים ונשים חסרי ישע וזרק אותם אל המנהרות האפלות שלו.

המכה קשה! אין כנראה אדם בישראל שאיננו חש את הכאב, ושאיןנו דואג לחטופים.

אבל האויב טעה בגדול. הוא לא העריך נכון את עוצמת התגובה שיספוג מידי עם ישראל. נכון שהשתבשו לנו החיים, אבל עם ישראל כהרגלו איננו נכנע. הוא מתאחד, מתמודד עם המכה ויוצא מחוזק.

כמה סמלי הדבר, שאנו מתקרבים לחג החנוכה, חג האורים. החג שבא לציין את גבורתם של בני אדם המתמסרים למשימת התחיה הלאומית.

הבה נקווה שיבואו על כולנו ימים טובים יותר ונוכל לחגוג את חג החנוכה.

תודה לכל החברים שנטלו חלק ביצירת ירחון זה

חיה ויעקב קנטרוביץ

חברתנו, עדנה, הממונה השנה על ברכות
רעות במועדון, ציינה את החברים ובירכה
אותם:

מזל טוב לחולאי ימי
ההולדת החודש

מזל טוב לחולמים
יום נישואים החודש

פסוק השבוע בהגשתה של חברתנו גליה

פסוק השבוע

י"ג כסלו תשפ"ד 26/11/2023

חברים יקרים,

מביטה אני על כל פרצוף
ורואה אותו כאילו שקוף -
מחשבתו נעה אל אותו חטוף,
שהותקף ונלקח בידי אספסוף,
ממתין לשווא לחבריו לאיסוף.
על אשתו וילדיו חולם לליטוף.
ומי יודע אם יהי סוף לשיטוף
ואם ישוב אלינו בגוף זקוף?...

פסוק השבוע

כ"ח בחשוון תשפ"ד 12/11/2023

חברים יקרים,

היום לב פולנו עם הלוחמים
לאחר שהחמאס אותנו ביזה.
מזיד עם קבלת האות לתזונה,
נכנס צה"ל בלב מלא תעונה
לרצועה, שמלאה שנאה עזה,
ומפליא מכותיו תחת הפגזה.
למחבלים ממשיך לגרום הקנה
ומנסה לאתר ממש באקסטזה
את חטופינו,
הנמצאים אי-שם בעזה.

לזכרו של נשיא שהלך לעולמו

דברים לזכרו מפי חברנו נ"ל עולי רשטיק

לצערנו, ביום שישי 1/12/2023 נפטר נ"ל מיכאל הראל.

מיכאל נולד ב-13/03/1932 בפולין.

היה נשוי לשרה ואב לבן ובת.

בגיל 7 הוגלה על ידי הגרמנים לסיביר ביחד עם הוריו ושני אחיו, לאחר מסע ארוך ומפרך. שם שהה עד סיום מלחמת העולם השנייה.

לאחר הקמת המדינה עלה עם משפחתו לארץ. בהשכלתו היה מהנדס מכונות ותוך כדי לימודיו בטכניון, גויס לצה"ל לחיל הים. שם התקדם במהירות בתפקידיו ובשלב מסוים נשלח לפריז ללמוד הנדסת אוניות.

בתקופה זו השתתף בפרויקט הידוע "ספינות שרבורג" בשנת 1969. כמצטיין בתפקידו - הוענק לו פרס בטחון ישראל על פועליו הרבים (חלקם סודיים), על ידי לוי אשכול - ראש הממשלה. בתפקידו האחרון הגיע לדרגת אלוף משנה והיה ראש פרוייקט ספינות הרחף.

לאחר פרישתו מצה"ל עבד עד גיל 65 במכון התקנים ועד גיל 80 כיועץ במשרד התעשייה והמסחר.

בתקופה זו אף הצטרף לבית הלוחם לחוג ציור והצליח ליצור עבודות מרגשות. תמיד אמר: "הציור נותן לי אפשרות לבטא את מה שאני מרגיש וקשה לי לבטא במילים".

מיכאל השתתף במספר תערוכות הן בבית הלוחם והן "בצוות".

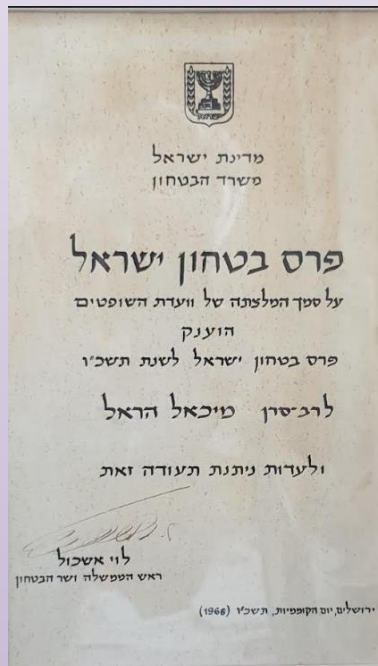
מיכאל הצטרף למועדון רוטרי כפר סבא ב-29/12/1985 ושימש כנשיא המועדון בשנת הרוטרי 1989/90.

לאחר סיום תפקידו כנשיא היה לי הכבוד להחליפו והוא שימש לי דמות שממנה למדתי הרבה.

בשנת 1992 פרש מיכאל מהמועדון מכיוון שעבר לגור בתל אביב.

מיכאל הראל מקבל את פרס בטחון ישראל מידי ראש הממשלה מר לוי אשכול

יהי זכרו ברוך

תורמים למאמץ המלחמתי

המועדון באמצעות נ"ל אבי רוקנשטיין ביצע סבב שני של תרומה לחיילים, והפעם גדוד סיור במילואים שנלחם בעזה. 25 אולרים רב שימושיים (לדרמן), 25 פנסי ראש נטענים 28 חולצות תרמיות.

תודה לתורמים: לנשיא לחברי ההנהלה ולחברי המועדון.
תודה מיוחדת לחבר מועדון שתרום תרומה נכבדה וכמובן גם לחברים נוספים שאינם חברי המועדון.
נאחל לחיילנו שישובו בשלום הביתה במהרה.

אירועים היסטוריים שהתרחשו בחודש נובמבר

ב-2.11.1917 - הבריטים מצהירים על תמיכתם בהתיישבות היהודית בארץ ישראל - הצהרת בלפור

ב-4.11.1995 - רצח ראש ממשלת ישראל יצחק רבין ז"ל (ראה הרחבה)

ב-8.11.1895 - גילוי קרני הרנטגן ע"י וילהלם רנטגן

ב-9.11.1938 - פוגרום ליל הבדולח ברחבי הרייך השלישי

ב-18.11.1938 - מיקי מאוס מופיע לראשונה על מסך הקולנוע

ב-29.11.47 - העצרת הכללית של האו"ם מאשרת את תכנית החלוקה של ארץ ישראל

סתיו

אורח סתיו

מילים: עודד אבישר

נא הגידה לי, אורח,
מי איתך הזהיב?
מי נתן לך הריח,
ריח כה חביב?
זה רוח-סתו לטפני
בריח טוב,
זה היורה צבעני
בצבע זהב.

אל ביתנו בא אורח
מפרדס רחוק,
צבע לו זהב וריח,
ריח טוב, מתוק.
שלום לך, אורח,
אורח סתו,
שלום לך תפוח,
תפוח זהב.

ציפוס: יצקב ק.

לזכרו של מנהיג דגול שנרצח

יצחק רבין

1 במרץ 1922 – 4 בנובמבר 1995

האדם

מילים: יצחק רבין

**האדם אינו פלדה הוא לב ונשמה
הוא בוכה וצוחק, הוא אוהב וכוֹאֵב
הוא מסתער ונפצע וזועק
האדם הוא אדם**

פעילות המועדון החודש

בשל המלחמה שנכפתה עלינו צומצמה פעילות המועדון)

❖ 12.11.23 – הרצאה.

הרצתה לנו ענת איילון

נושא ההרצאה: לחיות בוודאות מתוך חוסר וודאות.

❖ 26.11.23 – סרט: "פודרה"

הוקרן לנו על-ידי מפיקו אייל גולדברג (בנה של חברתנו גליה)

פעילות האפיק הבינלאומי

חברנו נ"ל יוסי בן עמי, יו"ר אפיק
הבינלאומי מסר שנתקבל במועדון מכתב
ברכה בינלאומית ממועדון מיאמי

Nov. 24, 2023

Dear Fellow Rotarians from the Kfar Saba Rotary Club:

As a fellow Jew, whose great-grandparents immigrated to Jerusalem (Mishkinot) from Belorussia in the 1860's, and a Rotarian, I have been deeply impacted by the horrendous, monstrous attack of Hamas on October 7th. I want you to know that the Rotary Clubs in Miami, and within our District 6990, all support Israel in its right to defend its citizens and eradicate Hamas.

Fortunately, in Florida there are no major active anti-Israel activities. Our State Governor, DeSantis, is pro-Israel. The Mayor of Miami-Dade County is Jewish and the Chief of Police in the area where I live is also Jewish. Incredibly all synagogues and Jewish institutions now have visible police protection for our safety.

Our District has raised funds that will be sent to your District, #2490, shortly. Individually many members of our Clubs have sent donations to the Friends of IDF, Magen David Adom and other institutions. I and other members of our Clubs attend Mincha and Maariv services as often as possible, where Tehillim are read in addition to a Davening. We pray for the safety of our soldiers and the return of the hostages.

This morning we were pleased to learn that thirteen hostages were returned. It left us with a bittersweet sensation. Yes, it was moving to see them finally freed, but was also sad because so many are still in captivity, and we remember the over 1,200 who were brutally murdered.

Hamas did not know that their evil would unite the Jewish people across the world. Even the most assimilated now understand that as Jews, we are different. As Jews, we must ALL understand that NEVER AGAIN, means NEVER AGAIN. NEVER AGAIN does not mean that we will NOT be attacked again. It means that we will stand up and fight. I hope that the Israeli administration will be able to withstand pressure for a long-term truce. Hamas must be eliminated and their name erased forever. Next year during Purim, when we read the Megillah, instead of reading Haman, in my synagogue we will read the word Hamas, and drown out the name.

We wish you strength, courage and have our support. AM ISRAEL CHAI

Yours in Rotary Service,

Robert H. Ball

Aks: Zvi ben Abraham

חברים כותבים

חברנו רן פרידור כתב שיר

אני הולך אל החלום

אני הולך אל החלום

שלא יתנפץ בפני

אופטימיות זהירה

מרפרפת על עיני

חושך, שקט

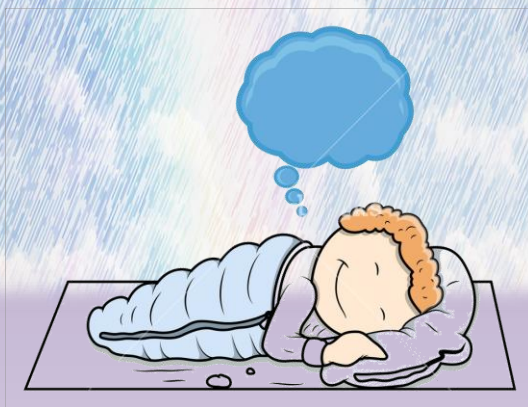
משברים, זיכרונות

מתעוררים לתחייה

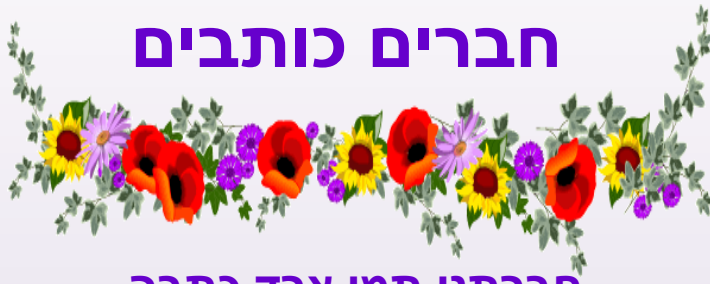
מי יופיע הלילה

אני הולך אל החלום

שלא יתנפץ בפני

חברים כותבים

חברתנו תמי ארד כתבה

הם רק רצו לרקוד

ביום שישי 6/10 בשעה 22.00 בלילה החל פסטיבל "סופרנובה".
אירוע שתוכנן להיות פסטיבל המוזיקה האלקטרונית, השמח והגדול ביותר
של קהילת אוהבי המוזיקה האלקטרונית, שמתקיים אחת לשנתיים, ונחשב
לאחד האירועים המרכזיים של אותה קהילה.

מפגש המונים של צעירים וצעירות מכל קצוות הארץ.
האירוע מתקיים ליד קיבוץ רעים בעוטף עזה.
המקום הוכן מראש כדי לקלוט את 3500 החוגגים. הגיעו לארץ מיטב
המתקלטים כדי להרקיד ולשמח את החוגגים. הכל היה שם.. המוני אדם,
זוגות חברים, אחים ואחיות, בני משפחה, ואפילו בודדים. המסיבה תוכננה
להימשך 16 שעות. מליל שישי בשעה 10.00 בלילה ועד שבת בשעה
14.00.

הם לא ידעו את נפשם מרוב שמחה. לילה שלם רוקדים לצלילי מוזיקה
רועשת וקופצנית, כשהם מורידים מעצמם חלקי לבוש. חלקם עייפים, מעט
שתויים, מקצתם מטושטשים ומבולבלים בשל עישון סמים.
הכל תוכנן בקפידה תפאורה מדהימה, דוכני אוכל ושתייה, אוהלים לשינה,
שירותים ועוד.

בבוקרו של יום שבת, 7/10 בסביבות 6.30 הותקפו החוגגים בירי טילים
ורקטות, ואף חדרו מחבלים לאזור המסיבה.
המחבלים החלו טובחים בצעירים. חלקם נורו ונהרגו בעת מנוסתם, רבים
נחטפו לעזה, חלקם הצליחו למצוא מקום מחסה וכך חייהם ניצלו. על כך
עוד יסופר רבות.
הם רק רצו לרקוד...

פינת ההשראה

פינתה של חברתנו נילי טלרמן

ימים של סערה

אנו בעיצומם של ימים כבדים מאד, מלאים במלוא מנעד הרגשות שאדם יכול לחוש בכל הצבעים.

אנו מתקשים למצוא לעצמנו מקום, מתקשים למצוא מילים שתבטאנה את מורכבות הרגשות בהם אנו שוהים.

כולנו נמצאים במצב של אי ידיעה, אי וודאות כי המציאות אליה נחשפנו ב 7 לאוקטובר 2023 עולה על כל דמיון. אנו מצויים בלב הסערה, בתוך התנועה של הדברים, ההלם הגדול מתחיל להזרים בנו רגשות נוספים...אנו מוצפים, אנו כועסים, אנו מבקשים נקם, אנו חולמים, אנו מקווים, מבקשים לשמור על יש אנושי-מוסרי שקיים בנו, אך הכול מתפרק לנגד עיננו.

המציאות שלפנינו מורכבת ויש בה גם וגם. המציאות שלנו פרוצה שכן נפרץ כל גבול שהיכרנו: גבול הידיעה, גבול התפיסה, גבול המחשבה, גבול הבית שלנו (חיצוני ופנימי), גבול היחסים, הרצונות....אנו חשים שאנו זקוקים למילים שצריכות מבנה חדש, לשון חדשה....העולם הפנימי שלנו קרס.

אין תחושה של קרקע יציבה מתחת לרגלינו. האירוע של 7 באוקטובר השאיר אותנו, בהתחלה בחוסר אונים קשה ועבר לחוסר אמון ענק ועצום.

אובדן הוא חלק מחיינו כעת ביתר שאת ואנו בעיקר עצובים...מה עלינו להבין בימים כאלו כדי להתעלות ממצב סערה זה? איך ננתב דרכנו בין הגלים הענקיים המאיימים לכלות את נפשנו? זו אותה ידיעה הנובעת מן הלב, חוצה את השכל ומגיעה להתבוננות עמוקה שיש בה תובנות.

זו אותה ידיעה שלמרות שאנו רוטטים בסערה ולמרות שרטט הרשת עצום וגורם לנו ללכת לאיבוד יש איזה אי של שפיות וודאות המסייע לנו להנמיך את הגלים ולראות את הדרך.

מתקיים לו יופי אנושי בתוך הכאוס המכאיב הזה: המון אמפטיה, קשב ורגישות, מעשי גבורה והקרבה, המון התנדבות, שותפות גורל, חמלה, ידיים שמושטות לתמוך ולסייע... המון אהבה.

בתוך הכאב יש המון חסד (גם וגם). יש המון רגישות, חוכמה, שאלות שלא מצאו את מקומן, תקווה נסתרת. צער ויגון הם לא הצד השני, ההפוך, הן ליבה של אהבה (קשה להבין, נכון?) הצער והיגון, אהבה ויופי כרוכים זה בזה.

האם אנו מסוגלים לראותם רקומים זה בזה? מפורקים ואוהבים בזמנית?

איך ניתן לתת מקום בלב גם לצער וגם לאהבה, גם לפחד וגם לאמון? איך ניתן להכיל, לנשום אותם כ-2 הפנים של אותו המטבע? איך אפשר להיות במגע עם האנושיות הזו שבנו וגם להיות בתחושות של זעם, תסכול ואובדן דרך?

הטוב והרע עוטפים לנו את הלב. איך אנו נושמים חיים אלו בגלל פניהם הסותרות?

העיסוק ברוח אינו התרסה, אלא פני המציאות המורכבת. העיסוק, בעת הזאת במיוחד, בשאלות פילוסופיות, בלב הטבע (של האדם, של האחר, של השובב) היא נגיעה אמיתית בממד האינסופי של קיומנו.

העיסוק ברוח הוא צו השעה של הנורמליות והשפיות שלנו. הטרור מבקש לזרוע בנו חוסר אמון באנושיות שלנו, אך התקווה לא מאפשרת זאת. היא המנהלת את חוסננו בעצמנו, ביכולותינו, באמונתנו. היכולת שלנו היא לזרוע זרעי שקט נוכח הזוועות שסביבנו, זרעים של תקווה, לסמן בתוך החשיכה מקום מואר יותר. גם האור קשור בחשיכה ואפשר להתרחב בו. בתוך הסבל אנו יכולים להראות לעצמנו את הדברים הפשוטים, הקטנים "ומותר במ לגעת" כפי שלא גולדברג כתבה.

יש אישור לחיים, להלך ולגעת בחיים בתוך החיים וכן, יש בהם גם "טוב" וגם "רע". להלך בהם ביושר לבב, בענווה, בשקט ולגעת במורכבותם, גם כשתותחים רועמים. זה מצבנו המורכב היום ולכן כדאי להחזיר את המבט פנימה אל טבע הדברים, שורשם ומהותם.

זו מורכבות של "גם וגם": גם כאב וגם יופי. גם חרדה וגם שקט. גם טינה וגם אהבה...הם מזמינים אותנו לבחון את כל מה שידענו והבנו עד אותו יום ארור שנצבע בשחור וסגר עלינו.

כמה מאיתנו מוכנים להתמסר למשהו שגדול מאיתנו בימים חשוכים
בהם אנו מצויים?

כמה מאיתנו מוכנים לבחון את השיעור שפחד הוא שער לחירותנו?

כמה מאיתנו מוכנים לשהות במקומות חשוכים אלו ולהבין שחיינו הם
תנועה בין צל ואור?

כמה מאיתנו מוכנים לראות שאכזר=אח זר.
זר לעצמך וזר לזולתך?

עד כמה אנו מוכנים להיות רעים ולא רעים זה לזה?

עד כמה אנו מבקשים להיות אנשים חפצי חיים, אנושיים וממשיכים
לעשות רק טוב כדי להפוך את העולם למקום טוב יותר?

עד כמה אנו מוכנים לפגוש את מה שחי בתוכי כעת ולכבדו?
כמה????

סיפור של סופר אורח

מדוע לכעוס

סיפור עם מוסר השכל

יום אחד נכנס יוסי הביתה בועט ברצפה, צועק ומאוד לא שקט. אבא שלו קרא לו והוא המשיך בשלו, עד שסיפר: "אני מתפוצץ! שמוליק עיצבן אותי ממש! היה אסור לו לעשות מה שעשה לי! בגלל זה אני מאחל לו את כל הרע שבעולם! אני רוצה להרוג אותו ממש!" אבא של יוסי, איש פשוט אבל מלא חכמה, הקשיב בשלווה לבנו שהמשיך לספר: "שמוליק השפיל אותי מול חבריי ואני לא מוכן לקבל את זה! הייתי רוצה שהוא יהיה חולה מאוד ושלא יבוא לבית הספר יותר!" האבא המשיך להקשיב, הביא מפינת הגינה שק מלא פחם והציע ליוסי: "אתה רואה את החולצה הלבנה התלויה שם? תדמיין שזה שמוליק ותזרוק עליו פחמים עד החתיכה האחרונה. אחר כך אני אבוא לראות". הילד התחיל במשחק הנקמה שלו וזרק במרץ את כל הפחמים, אבל מכיוון שהחולצה הייתה תלויה מעט רחוק, הצליח לקלוע רק חלק מהפחמים עליה.

לאחר זמן מה, האב חזר ושאל: "בני, איך אתה מרגיש עכשיו?" "אני עייף אבל שמח, הצלחתי לקלוע כמה חתיכות על החולצה!" האבא לקח את ידו ואמר: "בוא, אני רוצה להראות לך משהו" והוביל אותו אל מול הראי.

יוסי נבהל מאוד כשראה את עצמו כולו שחור, למעט עיניו ושיניו. ואז הביט בו האב ואמר: "כפי שאתה יכול לראות, הפחמים שזרקת לכלכו קצת את החולצה, אבל אין מה להשוות, אתה התלכלכת הרבה יותר.

כשאנחנו מאחלים למישהו דברים רעים, זה חוזר אלינו ומכפיל את עצמו בנו. כמה שנרצה או נוכל לקלקל למישהו את החיים, השאריות והלכלוך נשארים בנו והופכים להיות חלק שלנו".

חברים מציירים

"עצבות"

ציירה חיה קנטרוביץ

אמנות על קצה המזלג

אדגר דגה, 1834-1917, פאריס

כיתת הריקוד

שנת יצירה: 1873-76

מוזיאון:

ד'אורסיי - פאריס

אדגר אילר ז'רמן דגה היה אמן צרפתי שהתפרסם בזכות יצירותיו: תמונות, פסלים, הדפסים, ורישומים. הוא במיוחד היה מזוהה עם נושאים של ריקוד; יותר ממחצית יצירותיו מתארות רקדניות. הוא נחשב לאחד המייסדים של האימפרסיוניזם, אף על פי שהוא דחה את המונח, והעדיף להיקרא ריאליסט. הוא היה בעל יכולת רישום נפלאה, ובמיוחד מומחה בתיאור תנועה, כפי שניתן לראות ציורי הרקדניות, הנושאים של מרוצי סוסים ועירום נשי. תמונות הדיוקן שצייר מצוינות במורכבותן הפסיכולוגית.

בתחילת דרכו האמנותית, הוא שאף להיות צייר של נושאים היסטוריים, ייעוד שלשמו הוכן היטב על-ידי הכשרתו האקדמית הקפדנית והלימוד של האמנות הקלאסית. בשנות השלושים המוקדמות, הוא שינה כיוון, ותוך הבאת הנושאים המסורתיים של צייר היסטורי, טיפל בנושאים עכשוויים, ונהייה צייר קלאסי של החיים המודרניים.

ככל שהשנים חלפו, דגה נעשה בודד, בחלקו מן הסיבה שהאמין כי אמן יכול להיות נטול חיים אישיים. מחלוקת פרשת דרייפוס הביאה את נטיותיו האנטישמיות לידי ביטוי והוא נפרד מכל חבריו היהודים. הטבע הווכחני שלו גונה על-ידי רנואר, שאמר עליו: "איזה יצור הוא היה, דגה הזה! כל חבריו היו צריכים לעזוב אותו..."

החל משנת 1870 דגה צייר יותר ויותר נושאים של בלט. בתמונות אלו הוא חקר את הפוטנציאל של הנושא באמצעות יצירת הרבה ווריאציות של תנוחה ומחווה. העדפתו הייתה לנושאים שבהן הבלריונות הופיעו בעבודתו, בחזרות או במנוחה. ב"כיתת הריקוד" הוא קיבץ כעשרים נערות ביחד עם אימא אחת או שתיים, שצופות ומעודדות את בנותיהן. ז'ול פרו (Jules Perrot) המדריך שולט בסצנה (ומצויר כאילו בדרך אגב) עם מקלו העצום, שמשמש אותו להקיש את הקצב. השיעור הזה בהדרכתו של המורה המפורסם, מתקיים באחד מחדרי החזרות שבבית האופרה הישן ברו לה פלטייה, שכבר מזמן נשרף.

דגה ביקר בקביעות בבית האופרה בפאריס, לא רק כאחד מקהל המאזינים, אלא כאורח באחורי הקלעים ובסטודיו של הריקוד, שם הוצג על-ידי חבר שהיה נגן בתזמורת. יותר מביצועי הבמה ואור הזרקורים עניינו אותו דווקא האימונים והחזרות. כאן הכיתה הגיעה לסיום השיעור – התלמידות מותשות ומתוחות. הן מפתלות את גופן על מנת לגרד את גבן, מסדרות את השיער, את הבגדים, העגילים או את סרט הצוואר. הן מקדישות תשומת לב מועטה למורה הבלט, ז'ול פרו הנוקשה.

דגה התבונן מקרוב על התנועות הטבעיות, הרגילות, הספונטניות ביותר, על ההפסקות כאשר הריכוז נרגע והגוף צונח אחרי המאמץ המתיש של חזרות והקפדה בלתי מתפשרת של הכיתה.

נקודת המבט המוגבהת במקצת, תוך הסתכלות אלכסונית על פני הסטודיו, מדגישה את הפרספקטיבה של לוחות הרצפה הנעלמות. המשורר והמבקר פול ואלרי כתב: "דגה הוא אחד ממעט מאד ציירים שנתנו לקרקע את החשיבות האמיתית שלה. יש לו כמה רצפות ראויות להערצה". זה על אחת כמה וכמה מתאים לרקדניות בכך שהפרקט, שהורטב למניעת החלקה, הוא כלי העבודה שלהן. ומורה הבלט מכה בקצב על הרצפה עם שרביטו.

יצקה ק.

"אוסף בולים – זה דבר חינוכי?"

חברנו נ"ל אייבי ברכה מספר על אוסף הבולים המיוחד שלו

סן מרינו

נסיכות סן מרינו שוכנת בצפון איטליה.

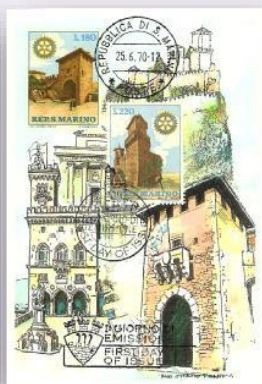
מועדון רוטרי בסן מרינו הוקם ב 1960 והוא היחיד שם – 44 חברים בו (נכון ליולי 2022).

25/6/1970 – סן מרינו הנפיקה 2 בולים לרגל 65 שנה לרוטרי בינלאומי ו-10 שנים לרוטרי בסן מרינו.

700,000 בולים הונפקו מכל ערך.

3 גיליונות מזכרת הונפקו – בכמות בלתי ידועה והם די נדירים.

27/4/2000 – סן מרינו הנפיקה 2 בולים לכבוד 40 שנה ליסוד המועדון בנסיכות.

על הבולים מצוינים ערכים בלירטות איטלקיות ויורו
180,000 בולים הונפקו מכל ערך.

לאחר הנפקת הבולים ואישור רוטרי בינלאומי התברר שבסמלי רוטרי על הבולים יש רק 23 שיניים על גלגל הרוטרי במקום 24 שיניים בסמל הרוטרי הרשמי.

חברים יוצרים

עבודות קרמיקה

יצירותיה של חברתנו נילי טלרמן

מתכון החודש

מהמטבח של חברתנו תמי ארד

פשטידת בטטות

4 בטטות יפות קלופות

5 ביצים טרופות

2 גביעי שמנת חמוצה

1 כף קמח תפוחי אדמה (או קמח לבן רגיל)

1 בצל קצוץ דק מאד

חצי כפית פפריקה מתוקה

מעט מלח

פלפל שחור לפי הטעם

מרגרינה לשימון התבנית.

אופן ההכנה

- 1 מחמים את התנור לחום בינוני 180 מעלות.
 2. מבשלים את הבטטות במים מומלחים עד שיתרככו. קולפים מעבירים לקערה ומועכים.
 3. מוסיפים למחית הבטטות את יתרת המצרכים, ומערבבים.
 4. מעבירים לתבנית המשומנת את התערובת, ואופים במרכז התנור 45 דקות עד שהפשטידה תתייצב ותזהיב.
- ** מניחים להצטנן 10 דקות לפני ההגשה.**

"מדעים שכמות החדשות שמתרחשות בכל יום בצולמ
תמיד מתאימה בדיוק לציתון" - ג'רי סיוןפלד.

לשון ברוטב מאת מחייך השפה העברית יעקב פרוינד

גשם גשם, בוא"
RAIN-BOW...

אתמול, בנסיעה, "חתך" אותי...cut-נוע

שנקרא בעיתון
... "בשורות טובות" !

לחיי העם הזה
...מסמיקות מגאוה !!

למרות הקור
...לא נס לחם

סבתא אומרת:
חלית...חליטה !

בְּרוּחַ הַסֶּתוּ

מילים: עממי

בְּרוּחַ הַסֶּתוּ עָלִים קְלִים,
מֵעַל הָעֵצִים נוֹשְׂרִים, נוֹפְלִים

עָלֵי שַׁלְכָת, עָלֵי שַׁלְכָת,
עָלֵי שַׁלְכָת, נוֹשְׂרִים, נוֹפְלִים

צְבָעֵי הָעָלִים הֵם נוֹי לִסְתּוֹ,
אָדוּם, חוּם, כְּתוּם וְצֹהֲבָהב,

עָלֵי שַׁלְכָת, עָלֵי שַׁלְכָת,
עָלֵי שַׁלְכָת, נוֹשְׂרִים, נוֹפְלִים

November

צילום: אינטרנט